

denne Lov om Kommuneskat. Saa kunne de gaa med til, hvad det skal være, skønt der ikke tilbydes dem væsentligt andet, end hvad der tidligere er foreslaaet, og samtidig forlanges af dem væsentlig større Ofre, end man tidligere har forlangt.

Disse Fordele i den mellemkommunale Beskatning kunne altsaa udtrykkes saaledes, at det tillades enhver Kommune i Landet, altsaa ogsaa en Købstadkommune, at beskatte den Indtægt, som uden for Kommunen boende Personer have i Kommunen, med $\frac{2}{3}$ af den Skat, som Stedets egne Beboere betale, paa Betingelse af, at enhver, som bor i Kommunen og driver Virksomhed uden for Kommunen, skal have Ret at forlange $\frac{2}{3}$ af den Skat, som han betaler til sin Erhvervskommune, fradraget i sin Opholdskommunes Skat. Det er det, som det ærede Medlem ikke maa glemme, at der ved Siden af Indrømmelsen — nemlig, at de faa Lov til at beskatte erhvervsdrivende i Kommunen med $\frac{2}{3}$ af Stedets Skat — er en Forpligtelse, som under visse Omstændigheder endogsaa kan være af større Betydning end Rettigheden, idet de nemlig skulle afgive til andre Kommuner $\frac{2}{3}$ af, hvad Kommunens Beboere have af Indtægt i andre Kommuner. Jeg skal illustrere det med et Eksempel for Hovedstadens Vedkommende. Der er jo af Skattekommissionen, som det ærede Medlem skænker sin Tilslutning, foreslaaet en Skat for Hovedstaden af 2 pCt., som ikke maa overstiges. Jeg skal i øvrigt bemærke, at Skatteprocenten er ligegyldig i det Regnestykke, jeg foreløbig vil gøre, men der kan komme en anden Beregning frem, som kan gøre, at det ikke er lige meget, om man regner med 2 pCt. eller de nuværende 3 pCt., hvad de Herrer straks ville forstaa. I Kjøbenhavn er der næringsdrivende fra andre Kommuner: Frederiksberg, Hvidovre, Ordrup, Gentofte osv., og i Henhold til de Oplysninger, jeg har kunnet skaffe til Veje, maa de antages at være til Sted i et Antal af omkring 1,500 Stykker og fortjene en halv Snes Millioner Kr. her i Kjøbenhavn. Saa siger Skattekommissionens Forslag: Kjøbenhavns Kommune maa være berettiget til at afkræve disse næringsdrivende, disse Ejendomsbesiddere, som bo uden for Kjøbenhavn, $\frac{2}{3}$ af de 2 pCt., der skulle svares i Kjøbenhavn, det er $1\frac{1}{3}$ pCt.; altsaa bliver Kjøbenhavn berettiget til at afkræve disse Personer med 10 Mill. Kr.s Skatteindtægt en Skat paa 133,333 Kr. Men naar vi saa betragte den an-

den Side af Medaillen af det, som er indeholdt i Skattekommissionens Forslag, saa staar der, at enhver Mand, som bor i Kjøbenhavns Kommune og uden for denne ejer en Forretning, en Fabrik, en Landejendom, en Villa, Tiender, Arvefæsteafgifter, Forpagtningssindtægt, Jordebogsafgifter eller i Grunden alt af hvad Navn nævnes kan, skal skatte $\frac{2}{3}$ af Erhvervskommunens Skat til denne med Rettighed til at fradrage Beløbet i den Skat, som han betaler til Kjøbenhavn som Opholdskommune. Hvis nu dette Beløb kun er 10 Mill. Kr. — mange antage, at det vil være betydelig større end det tilsvarende Beløb, som de fremmede næringsdrivende fortjene i Kjøbenhavn — saa vil Kjøbenhavn netop komme til at afgive 133,333 Kr. Her vil det ærede Medlem se, hvad det er for en Fugl i Haanden, som Kjøbenhavn har faaet, idet den nemlig har faaet 133,333 Kr. fra dem, der bo udenfor, og skal betale 133,333 Kr. til de Kommuner, hvori der findes Skatteobjekter, der ejes af Folk, som bo i Kjøbenhavn. Saa har Kjøbenhavn tilmed maaske 3,000 Afregninger at gøre, 1,500 til den ene Side og 1,500 til den anden Side og dernæst en Del Skænderi og Plageri, maaske Retssager, som den faar ekstra. Fuglen i Haanden er for Kjøbenhavns Vedkommende saa ganske overordentlig lille, at jeg ikke er i Stand til at opdage den.

Vender jeg mig derimod til de Fugle paa Taget, som det ærede Medlem talte om, at Regeringen foreslaar, skal jeg indrømme, at de heller ikke ere saa overordentlig fede, naar man staar over for en Kommune som Kjøbenhavn, der har en lav Skatteprocent, saa at der neppe kan blive nogen Forskelsbeskatning. Jeg vil dog sige, at for saa vidt Kjøbenhavn faar Lov til, hvad jeg mener, den bør, at opretholde sin Skat af 3 pCt., saa vil der i alt Fald under de nu bestaaende Forhold blive Lejlighed for den til at faa en Forskelsbeskatning, da de omliggende Kommunes Skat neppe overstiger $2\frac{1}{2}$ pCt. Der vil altsaa blive $\frac{1}{2}$ pCt. af opræve, og af den Fortjeneste, som jeg før anslog til 10 Mill. Kr., vil det andrage 50,000 Kr. Men uden vil Kjøbenhavn efter Regeringsforslaget være berettiget til at faa en Næringsafgift i fuld Overensstemmelse med dette Tings tidligere Standpunkt og dette ærede Medlems tidligere Standpunkt som Minister, idet han har forelagt Forslag om Næringsafgift. Denne Næringsafgift maa efter de Oplysninger, Ministeriet er i Besiddelse af, ansættes til omkring 150,000 Kr. om Aaret. Der er altsaa Mulighed